

standig Gjerning, som vil bringe ham Indtægt. Men gaaer han videre, end hans Evne og Credit tillade, saa faaer han Mangel paa Penge og gaaer saa let fallit, inden Foretagendet er ude, og saa gaaer det ham daarligt. Det er netop den Betragtning, som jeg her vil gjøre gjældende, at idet jeg er imod Fleertallets Forslag, er det paa ingen mulig Maade, fordi jeg ikke ønsker en raff Udvikling af disse Foretagender, og jeg haaber ogsaa, naar jeg kommer tilende med mit Foredrag, at have overbevist den høitærede Minister og det ærede Thing om, at jeg ikke for Meget vil udsætte os for at faae en Standsning i Jernbaneanlægene. Som sagt, Hensynet til den finansielle Status, der fremgaaer af Betænkningen, strammer mig ikke, men jeg vil vide, hvilken Flothed der er i vore Midler, hvilken Flothed der er i vor Kassebeholdning, og hvilken Flothed der er i vor Credit, førend jeg mener, at man skal bestemme sig til denne store Udgift, og derfor siger jeg, at jeg glæder mig ved Motiverne til denne Lov, thi naar det deri hedder, deels at man har ønsket at have tilstrækkelig Tid til, inden Bevilling til Anlægget gives, at søge en Overenskomst sluttet paa saa gunstige Villkaar som muligt om Anlæggets Udførelse, deels at man ikke har villet bebyrde Statskassen med Udgifter til nye Jernbaneanlæg, førend dens Forpligtelser i Genhold til Contract af 18de Marts 1861 ere opfyldte, saa forekommer det mig meget naturligt, hvad jeg haaber, at den ærede Minister vil bekræfte, at disse Motiver ere skrevne under en Forudsætning, som man vel kan betynde, uden derfor, som det ærede Medlem for Aalborg meente, at have Mistvivl om, at den vil gaae i Opfyldelse — jeg gaaer ud fra en bestemt Forudsætning om, at den vil opfyldes — nemlig, at vi ville faae de Midler, der ere omtalte, ved Salget af de vestindiske Der. Det er meget naturligt, at den høitagtede Minister i Forudsætningen om, at saadanne Midler ville indflyde i vor Statskasse, med større Lethed er skredet til at foreslaae Jernbanen og skrive Motiverne til Loven, saaledes som de ere skrevne, og idet den høitagtede Minister ikke har forlangt Penge til Paabegyndelse af Anlægget, har han villet sige os — idetmindste har jeg opfattet det saaledes —: Jeg gaaer

ikke til disse Anlæg, uden at virkelig vor Statskasse har en saadan Flydenhed, naar jeg skal aflutte Contracten, at jeg anseer mig for fuldstændig berettiget til at gjøre det, og jeg nærer den Overbeviisning, at vi ville faae Penge ind for de vestindiske Der. Jeg for mit Vedkommende nærer ligeledes den Overbeviisning, eller idetmindste har jeg et meget stort Haab om, at vi ville faae disse Penge ind, og jeg nærer endvidere den Overbeviisning, at idetmindste en stor Deel af de andre Penge, vi have udestaaende, ville komme ind i Statskassen. Vi have bestandig i Finantsudvalget, som i Thinget, gjort gjældende, at vor Reservecfond var en Sag, der burde tages under nøie Behandling, at vi burde nøie paavise, hvor stor Reservecfonden for et saa lille Land som Danmark burde være, men vi have i Finantsudvalget, ligesom i Thinget, bestandig gjort gjældende, at det vilde være at foregribe en fornøstigt Beslutning at afgjøre det i dette Dieblik; vi bør vente, indtil vi virkelig see, om de Underhandlinger, der ere indlebede om forskjellige Spørgsmaal, have ført til et Resultat eller ikke. Naar vi faae disse store betydelige Midler ind, da er det det rette Dieblik at bestemme Reservecfondens Størrelse og at give Regler for dens Anvendelse, og jeg vil sige, at en de smukkeste Anvendelser for en Deel af Reservecfondens Midler vilde være at anlægge disse Jernbaner eller en Deel af dem, hvortil vi da havde Midler uden at smide Papirer paa Markedet. Den høitagtede Minister maa undskyldes, der er et Punkt, som han bestandig lader ude af Betragtningen med Hensyn til Befolkningen ved Jernbanen, og det er et Punkt, som vi overmaade let kunne overskue uden finantsiel Vanskelighed, nemlig ved at see den Priis, hvortil Entreprenøren, der byggede den nyeste Jernbane, var forpligtet til at overtage Obligationerne, nemlig 96, og at han nu maa give meget betydelig Rabat for constant Betaling. Det følger af sig selv, at en Forskjel af 10—12 pCt. i den Priis, hvortil man skal realisere Obligationerne, har en meget væsentlig Indflydelse paa Jernbaneanlæggets Bekostelighed, og endnu mere, hvad jeg anseer for det Væsentligste, paa vor Credit. Jeg er altsaa af den Overbeviisning,